

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1934 kl. 1 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition
angående avskrivning av viss fordran hos förre kon-
suln i New York K. Woxen.*

(1:a avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 9 februari 1934 dagtecknad proposition (nr 123) har Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att statsverkets fordran hos förre konsuln i New York K. Woxen må avskrivas.

År 1898 avvek dåvarande svenske och norske konsuln i New York Karl Woxen från sin post efter att, som det befanns, hava förskingrat omkring 140,000 kronor av anförtrodda medel. Verkställda efterforskningar ledde icke till hans anträffande, så att han kunnat ställas inför rätta. Utredningen av förskingringen gav vid handen, att denna omfattade såväl statsmedel som enskilda medel, främst sådana som härrörde från kvarlåtenskap. De förskingrade statsmedlen uppgingo till 37,712 kronor 28 öre och utgjordes av konsulat- och expeditonsavgifter. Därest detta belopp vederbörligen kommit utrikesdepartementet tillhanda skulle det jämlikt för den dåvarande konsulskassan gällande bestämmelser hava direkt redovisats å kassans inkomstsida.

Genom beslut av Kungl. Maj:t den 22 mars 1901 förordnades, dels att ifrågavarande fordran skulle tills vidare i utrikesdepartementets räkenskaper såsom osäker tillgång föras inom linjen, dels ock att fordringsbeloppet skulle anmälas till ersättande i Woxens bo. När sedan efter unionsupplösningen konsulskassan likviderades överfördes beloppet i fråga till ett konto »Osäkra fordringar hos konsul» i utrikesdepartementets räkenskaper, där det redovisades inom linjen. År 1907 träffades mellan svenska och norska regeringarna överenskommelse om slutlig uppgörelse i Woxens bo, i samband varmed den i utrikesdepartementets räkenskaper inom linjen redovisade fordran minskades till 37,267 kronor 31 öre.

I sin den 15 december 1933 avgivna berättelse över verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning hava riksdagens revisorer under § 4 framhållit, att, då någon utsikt att erhålla ytterligare likvid för omhandlade fordran näppeligen syntes förefinnas, det förefölle revisorerna tämligen meningslöst att fortfarande balansera densamma i utrikesdepartementets räkenskaper, vadan revisorerna ville

förorda, att åtgärder måtte vidtagas för avskrivning i räkenskaperna av mera-nämnda fordran. Skulle mot förmodan något belopp av densamma komma att inflyta, borde beloppet i fråga redovisas i riksstaten å inkomstiteln »Diverse inkomster». (Revisorernas berättelse Del I sid. 12.) Förklaring har lämnats av utrikesdepartementet (Del III sid. 3).

I ärendet har sändebudet i Oslo i skrivelse den 24 januari 1934 meddelat, att i norska utrikesdepartementet motsvarande fordran — vilken redan år 1908 bokförts som förlust — betraktades såsom med största sannolikhet värdelös. Den hade i likhet med den svenska hittills bevakats för undvikande av preskription, men troligen komme vid utgången av löpande tio-årsperiod år 1940 icke ens härför erforderlig åtgärd att vidtagas. — Statskontoret har i ett den 26 januari 1934 dagtecknat yttrande uttalat, att det ville synas ämbetsverket, som om anledning förefunnnes att hos riksdagen nu begära medgivande till att ifrågavarande fordran måtte få avskrivas.

Med hänvisning till anförda omständigheter samt under åberopande av riksdagens revisorers och de hörda myndigheternas uttalade mening har departementschefen ansett sig böra tillstyrka, att riksdagen förelägges förslag om avskrivning av statsverkets fordran hos Woxen, vilket skulle innebära, att dels åtgärder för avbrytande av preskription ej vidare behövde ifrågakomma samt dels det belopp av kronor 37,267:31, som för närvarande i utrikesdepartementets räkenskaper redovisas inom linjen å ett konto, benämnt »Osäkra fordringar hos konsulerna», finge ur samma räkenskaper avföras.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen må medgiva, att statsverkets fordran hos förre konsuln i New York K. Woxen må avskrivas.

Stockholm den 2 mars 1934.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Lindblad*, *Bergqvist*, *Svensson* i Kompersmåla, *Kvarnzelius*, *Nilsson* i Malmö, *Borell*, *Bagge*, *Bergström*, *Pålsson*, *Petrén*, *Nilsson* i Fredriksfält och *Pauli* samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Råstock, *Jansson*, *Törnkvist* i Karlskrona, *Eriksson* i Stockholm, *Svensson* i Grönvik, *Jonsson* i Eskilstuna, *Holmdahl*, *Nilsson* i Hörby, *Olofsson* i Digernäs, *Aronson*, *Isacsson* och *Olsson* i Staxäng.